בעזה"י

חשון התשע"ב

עקבתא דמשיחא

מורנו עט"ר
רבי בנימין זאב חשין זצ"ל
יומא דהילולא י"ז חשון

שנת שש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

אז נדברו יראי ה'

גליון עקבתא דמשיחא | יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א | ת.ד 57194 ירושלים | גליון 306

האלף לך שלמה! - הגה"צ המופלא המקובל רבי שלמה שרעבי זצ"ל אשר נסתלק מעמנו!

מנופה של ירושלים עיה"ק נעקר אחד ומיוחד מגדולי התורה והיראה המופלגים אשר חיו בתוכה, מופלג בתורת הנגלה והנסתר בהצנע לכת גדול מאוד. הגאון המקובל רבי שלמה שרעבי זצ"ל.

בצעירותו הסתגר בביתו שלוש שנים ברציפות!

בצעירותו התגורר ר' שלמה באחד הצריפים על חלותיה של העיר יבנה, שם התגוררו צדיקים ות"ח מופלגים אשר עלו מתימן ומרוקו, כבר אז בערה בו אהבת התורה עד כלות הנפש. לימים סיפר כי מגודל אהבתו לתורה הסתגר בחדרו למשך שלוש שנים רצופות ולא יצא מביתו רק היה לומד יומם ולילה. (ובמשך תקופה זו זכה לסיים את הש"ס כולו, וארבעה חלקי שולחן ערוך, ושמונה שערים בעץ חיים).

רבי שלמה שרעבי זצ"ל

בכל לילה עולה לירושלים

מגודל השתוקקותו להתעלות בתורת הנסתר ועבודת הבורא, כבר בעודו מתגורר בחולות יבנה נהג לנסוע בכל לילה לירושלים עיר הקודש, שם היה לן מעט על אחד הספסלים בשכונת מחנה יודה, ומשהגיע חצות לילה היה הולך לבית מדרשו של דודו ראש המקובלים רבנו מרדכי שרעבי זצ"ל, שם למד מפיו תורה עד עלות השחר, ולאחר התפילה חוזר למעונו, כה היתה מסי"נ לתורה.

תלכו אל אחייני ר' שלמה והוא יושיעכם.

הרב מרדכי שרעבי זצ"ל העריכו עד מאד, ופעם בעת שלא חש בטוב אף בקשו כי ימסור את השיעור בבית המדרש במקומו. אמנם עד אותה תקופה היה ר' שלמה צנוע ונחבא מאוד. אולם באחד הימים הגיעו לדודו רבנו מרדכי שרעבי קבוצת אנשי עסקים מפורסמים אשר הסתבכו קשות עם השלטונות ושישה עדי מדינה עמדו להעיד נגדם. רבי מרדכי השיבם, לכו לרבי שלמה שרעבי והוא יוכל לעזור לכם, משהגיעו אל ר' שלמה לקח מהם את שמות השופטים התובעים והעדים, והרגיעם כי הוא יתפלל ובעזר ה' יצאו זכאים. משהגיע יום המשפט, הסכים בשפלתו לבוא עמם לבית המשפט בהבהירו להם נאמנה כי כל העדויות יופרכו. ואכן כדבריו כן היה, כל חמשת העדים הראשונים נפרכו דבריהם בזה אחר זה. ואילו העד השישי אשר חשבוהו לאחד מידידיהם, ולבסוף ראו כי מעיד נגדם, גם עד זה החל להתבלבל בעדותו, עד כי התעלף באמצע דבריו, ויצאו כולם זכאים. הללו אשר היו בעלי ממון באו לבשר לרבי שלמה ורצו לבנות לו דירה נאה ובית מדרש, אולם ר' שלמה אשר אהבת את הפשטות בראותו את הפצרות אחד הגבירים שבא לביתו בדרישה זו החליט להפטר ממנו ואמר: אני לא מכירך...

אני נוסע עם קרשים...

באותן שנים בהן נסע לירושלים יום יום שאלוהו קרובי משפחתו אשר ידעו ממעלותיו, חכם שלמה, איך הנך יכול לנסוע בכל יום עם כל הפריצות הנוראה אשר יש בנסיעה. ואילו הוא השיבם בטבעיות: אני נוסע עם קרשים...

מלמד שלא שינה – לחם עם חמאה כל ימי חייו...

משראה ר' שלמה כי קשה עליו לנסוע בכל יום לירושלים עבר להתגורר בעיר הקודש שם איווה למשכן לו בשכונת זכרון משה, ולאחר מכן בשכונת בית ישראל, וכך היה ספון בביתו על התורה ועבודת הבורא יומם ולילה כפשוטו, כשכל מאכלו בכל בוקר מצעירותו ועד אחרית ימיו, לחם עם חמאה ושתיה כשזהו מאכלו הבודד למשך היום כולו (מלבד שבתות ויו"ט).

ללמוד וללמד

בירושלים עיר הקודש היה מוסר בימים מסוימים (בעיקר בשבתות וימים טובים) שיעורים לסגל אברכים מתלמידיו, אשר ראו את גדולתו המופלאה בתורה, והמתיקות אשר היה לומד אותה, ממש מעין עולם הבא, ועיקר העיקרים היה תמיד מבקש מתלמידיו, מה המוסר השכל שיצא לנו מן הלימוד לחיי יום יום בעבודת הבורא.

תבוא בפורים אחרי הנץ עם משלוח מנות גדול...

אחד מחשובי חסידי צאנז מספר: דרכי היתה לבוא אל רבי שלמה שרעבי מידי שבוע בכדי להזכיר את שמות התורמים לאחד המוסדות של 'צאנז' בנתניה לברכה וישועה, והנה באחד הימים, בבואי לצאת מביתו פנה אלי הרב ואמר: איך מצב בריאותך? ב"ה מצוין. שכן הייתי חזק ובריא, אולם הרב אמר: תיקח בכל יום דבש מלכות (כמובן לפי מינון בהתייעצות עם מומחים) בכדי לחזק את המערכות בגופך, אני שהייתי כה חזק ובריא לא התייחסתי לצערי לדברים, ולאחר שמונה חודשים התגלה אצלי המחלה הקשה ה"י. הייסורים והטיפולים אשר עברתי רבים הם, (כחצי מליון שקל סיפר הלה כי שילם על הטיפולים השונים בארץ ובחו"ל), ועדין ישועה לא היתה נראית באופק, והנה, כשבוע לפני פורים שהיתי בבית הרב שלמה שרעבי ובקשתיו כי יואיל לברכני כי כבר איוושע, הרב חשב קימעא ואמר: כעת לא אוכל לברכך, תבוא ביום הפורים ישר לאחר תפילת הנץ החמה (והדגיש הרב לא לבוא באיחור היות ואנו לומדים פה בחבורה שעות רבות וזה יכול להפריע), ותביא עמך משלוח מנות גדול... אכן, עשיתי כדבריו והגעתי ביום הפורים השכם בבוקר עם משלוח מנות גדול, או אז הרב אשר היה שרוי בעת רצון בקשני כי אפתח את פי וארים את לשוני, הרב התבונן קמעא ואמר: זהו זה, נגמר לך המחלה! בהתרגשות ושמחה הלכתי לערוך בדיקות נוספות, ולפליאת הרופאים הכל היה נקי והפסיקו לי מיד את כל התרופות וב"ה עבר מאז שלוש שנים בבריאות לאורך ימים.

רבי שלמה זצ"ל: אין כה' אלוקינו!

אין צייר כאלוקינו!

ר' שלמה זצ"ל לא החזיק טיבותא לנפשיה ותדיר היה אומר: אנחנו רק מתפללים וה' יפתח לנו פתח, ופעם בעת אשר ניגש לפניו אברך חשוב ושח בפניו בכאב רב כי הרופאים הודיעו לו על הוולד שצריך לבוא לעולם כי הינו חסר איברים רבים ה"י, נענה ר' שלמה בפסקנות: אין צייר כאלוקינו, צר צורה בתוך צורה וברא בה כרעיים ומעיים, לך לשלום והכל בסדר. הלה התעקש כי בדקו רופא בעל שם עולמי כמה פעמים וקבע חד משמעי, כי העובר חסר איברים רבים, אולם ר' שלמה השיבו בתוקף: לא חסר לה כלום! ואכן למרבה הפלא נולדה תינוקת בריאה ושלימה בכל האיברים. (המשך בעמ' הבא)

דן ידין עמו! – הגאון האדיר וצדיק מופלא רבי דן אונגרישר זצ"ל אשר נסתלק מעמנו!

'מחלל עולמנו נסתלק שוב אחד מגדולי דור הקודם הגאון האדיר רבי דן אונגרישר זצ"ל ראש ישיבת "בית מדרש עליון" בכדי לכתוב על גדלותו בתורה נצטרך לגליונות שלמים, שכן היה שקדן מופלא וגאון אדיר וכל חיותו היתה בעיקר בתורה.

לעולם איני ישן במטוס

'לעולם איני ישן במטוס", אמר הגר"ד. ראשי ישיבות שהפליגו עמו אל מעבר לים, ישבו והביטו בהתפעלות בראש הישיבה הישיש, שקוע בלימודו, לפעמים קרוב ל-12 שעות, כשאינו מוציא את עיניו לרגע.

"אילו הייתי נאנח כשלא הבנתי קטע מדברי התוס', לא הייתי צריך להיאנח כעת"

"בימיו האחרונים של רבו הגאון האדיר ר' שלמה היימן זצ"ל, סיפר ר' דן כי בבואו שמע את ר' שלמה נאנח כל הזמן. היו לו ייסורים קשים ביותר וכל גופו דווי. ר' דן סיפר כי היה בחדר אחר ולפתע שמע את קולו של ר' שלמה, הוא חשב כי ברצונו לבקש ממנו דבר מה והתקרב אליו. אך מה נבהל בשומעו את רבו אומר לעצמו בכאב בלתי עצור: 'אילו הייתי נאנח כשלא הבנתי קטע מדברי התוס', לא הייתי צריך להיאנח כעת', כך חזר ואמר כשעיניו זולגות דומעות".

~~~
רבי
דן
אונגרישר
זצ"ל
~~~

מדוע נעלם רבי דן באמצע השיעור

הייתה פעם אחת שבה לאחר שעות רבות שבהן עמל על הכנת השיעור בישיבתו, נעלם לפתע ראש הישיבה. התלמידים התמהים לא שיערו לרגע היכן היה רבם באותה שעה. הוא סירב להפצרות על אודות הסיבה לביטול השיעור. רק שנה וחצי לאחר מכן פלט לאחד מתלמידיו את אשר התרחש. באותו היום שמע ר' דן על כלה שנשברה נפשה עקב ביטול השידוך על ידי החתן. ר' דן התעלם מן התלמידים המצפים לשיעור שעליו עמל, ובמקום לעמוד בבית המדרש אל מול תלמידיו, נסע לבקרה, מעודד את רוחה: "בקרוב תתחתני, ואני ארקוד בחתונה!" חזר ואמר.

לאחר החופה נעלם להר המנוחות...

באחד מביקוריו בארץ, בתום סידור חופה וקידושין לאחד מתלמידיו, קרא לפתע לחתנו הרב מאלין ואמר לו כי ברצונו לנסוע. "להר המנוחות", מיד נסעו לבית העלמין ואז החל ללכת בין המצבות. חתנו שסבר כי הגר"ד מבקש לעלות לקברה של רעייתו המנוחה – נדהם. ר' דן חיפש וחיפש, תר בין המצבות השונות, לא מסביר את התנהגותו. "יש אישה צעירה שהיא חולה, הצלחתי לסדר לה מנתח טוב לניתוח שייערך בשעות הקרובות", התחיל הגר"ד לספ"ר, "אשה זו נשואה לאלמן ומגדלת את ילדיו, היות שכן, חשבתי לעלות על קברה של אם הילדים, לה יש מן הסתם הכרת הטוב, שהיא תפעל לבריאות מי שמגדלת את ילדיה". הוא עמד שם חצי שעה, בוכה בדמעות שליש, מתחנן, ואז צעד בחזרה למרות כי ההליכה היתה קשה עליו מאוד. "בסדר, היינו בחופה, עכשיו מוכרחים לשוב לחתונה", אמר. חתנו שהיה סבור כי הגר"ד ילך לנוח, נדהם. אף אחד מבאי אותה חתונה, לא חלם מהיכן הגיע ר' דן שפיזז ורקד באושר אמיתי, משתתף בשמחת החתן... כך נשא בעול, בשמחה ובעצב. זכותו הגדולה תגן בעדנו אמן.

יסוד האדם הוא המידות

מלבד גדולתו בתורה, היה מפורסם הגה"צ רבי מאיר חדש זצ"ל המשגיח דישיבת חברון לאיש המוסר, אצילותו ומידותיו היו דוגמא חיה לאן יכול ילוד אשה להגיע בשבירת המידות, היחס החם והרגש לתלמידיו הרבים היו לשם דבר, מקפיד היה למשל כי הדלת של חדרו הפרטי תהיה סגורה בלילות, בכדי שהבחורים הנכנסים לאכול בביתו לא יבהלו אם לפתע יצא אליהם. כשהיה יוצא מחדרו היה מתהלך על קצות האצבעות עד לחדר השינה, ושם יושב על הספה ולומד עם הספר ביד. העיקר שהבחורים ירגישו בבית...

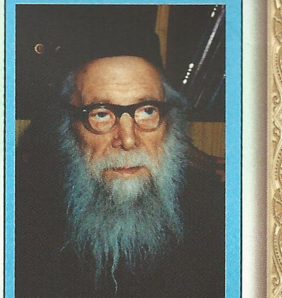

המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל

אין לו דרך ארץ ובודאי לא יהיה גדול בתורה...

רבי מאיר חדש זצ"ל סיפר פעם על אחד מענקי המוסר שבא לבקר באחת הישיבות והצביע על כמה בחורים שישבו ולמדו בהתמדה, תוך שהוא קובע שהבחור הזה יצמח לגדול בתורה, זה יצמח לתלמיד חכם אמיתי, ובהצביעו על בחור שלישי קבע שהוא בוודאי לא יוכל להיות גדול בישראל, והסביר: הבחנתי שכאשר נשפך סוכר על השולחן, קם הבחור ההוא וליקק את הסוכר בידיו, וממילא הבינותי שאין הוא מוכתר בנימוסין ודרך ארץ, וכיון שכך אין כל אפשרות שהתורה תחדור אל תוך מעיו ותגדל את בינתו, ואכן, לאחר תקופה נטש אותו בחור לגמרי את דרך התורה והפך את עורו, כל רבותיו ציינו את מוחו החריף, אך כיון שלא ניחן בדרך ארץ, סר מן הדרך...

יבורך ר' אליהו בן ג'קלין להצלחה בכל הענינים וזווג הגון בקרוב

קשה סילוקן של צדיקים! - המשך עובדות על הגה"צ המקובל רבי שלמה שרעבי זצ"ל!

אחד העובדים נגוע בדברים היפך הקדושה.

מנהל מוסד חשוב שח לו על גירעונות גדולים בתפעול המוסד, ר' שלמה השיבו: כי אחד מעבדיו 'הנאמנים' נגוע קשות בענייני קדושה והוא זה אשר לוקח רבות מכספי המוסד, המנהל ההמום עקב ביסודיות, ואכן גילה לתדהמתו כי אחד העובדים אשר עמדו לצידו, דוקא הוא זה אשר נגוע בכל אשר אמר הרב.

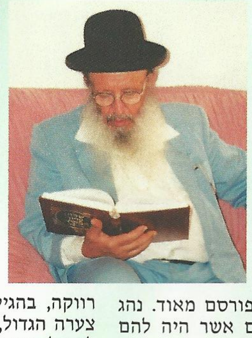

ללא חצר וגינונים.

גדולתו של הרב זצ"ל היתה מופלאה, ולא חפץ בהקמת 'חצר' וגבאים ושאר גינונים, והגם כי היה גדול בתורה ופועל ישועות ויכל להיות מפורסם מאוד. נהג בפשטות מופלאה. והיו בביתו ילדים אשר היה להם כמו אב (הוא גופא לא זכה לילדים) והיה דואג להם ומעלה אותם על דרך המלך.

הייתי שקוע בפסוק...

לא אחת היה נראה נוסע בפשטות באוטובוס כאחד האדם, מקורבו הג"ר שמריה בן שלום שליט"א מספר לנו, כי פעם עלה לאוטובוס, וראה את הרב יושב בספסל הראשון, ופניו למולו, הלה ניסה להגיד שלום לרב שוב ושוב, אך הרב לא משיבו, משהגביה הלה את קולו והצמיד את פניו למול הרב, נעור הרב ופרש בשלומו בשמחה רבה, הרב הסביר אז, כי בלכתו ברחוב, הינו משתקע בפסוק מסוים ומנסה לחדש בו וממילא אין שם לב למתרחש...

שתיתי 'ערק' כי לא היה לי אומץ לפגוע ביהודי

בענוותנותו וצדקותו נזהר היה לא לבייש שום אדם, ואילו על כבודו היה מבליג ושותק. אולם בכבוד שמים היה מתאמץ מעל טבעו וכוחותיו, מקורבו הג"ר שמריה שליט"א מספר לנו, כי בהיות הרב מתפלל פעם בבית הכנסת מסוים היה שם חזן ירא שמים, מגולח למשהי, אולם הרב אשר ידע את גודל המעלה לא לנגוע בזקן (בפרט בהיותו חזן) רצה לדבר על ליבו כי לא ינגע בזקן, הרב אמר לי כי אינו מסוגל לבייש יהודי וכיצד יוכיחו, אי לכך סיפר לי הרב, לקחתי בקבוק 'ערק' ושתיתי את כולו, וכך הרגשתי אומץ לומר את אשר על ליבי ונגשתי אל החזן, והחלתי לומר בקול בכי, יה חביבי, אנו רוצים כי תהיה עם זקן. ולא עם פני אשה אתה חזן שלנו...

בסוד שיח! - רבי שלמה שרעבי והחייט הרב גרין זצ"ל

מדוע כיבדו מרן הרב פישר בגלילת הספר התורה

בעת התגורר בשכונת זכרון משה, היה מרן הגר"י פישר זצ"ל מכבדו בימי שני וחמישי בגלילת ספר התורה, שאלנו את מקורביו מדוע הרב פישר אהבו, והם שחו לנו כי פעם בערב יום כיפור, הבחין רבי שלמה בילדה כבת שבע המייללת בבכי, משששאלה על כך, השיבה כי אביה (אשר היה אחד מצדיקי ירושלים) נפטר זה מכבר ואמה שלחה אותה להביא את העוף מהכפרות והשוחט אמר כי העוף "טרף", ר' שלמה הביא לה עוף חדש, ומיד בדק את העוף וצומת הגידים וראה כי הינו כשר, מה עשה, עלה לבית מרן הראב"ד הרב פישר ובדק עמו יחד את העוף וראו אכן כי כשר הוא, ר' שלמה ביקש מהרב כי יזמין את השוחט ויפסיקהו מעבודתו עד שיחזור על כל ההלכות כראוי, וכך אכן היה כשלאחר מכן ערך הראב"ד מבחן לשוחט כאשר ר' שלמה נוכח במקום... לא בחינם העריכו הראב"ד בראותו את דאגתו לכלל ולפרט.

יש לך בכיתה ילדה יתומה

ביתו של אחד מצדיקי העיר בני ברק התקשתה מאד במציאת זיווגה, היא היתה כבר מורה לתלמידות, וכשכל חברותיה כבר אמהות לילדים רבים, היא עדין רווקה, בהגיעה לבית ר' שלמה, שחה לו את צערה הגדול, הרב חשב קמעא ואמר: ראי, יש לך תלמידה בכיתה יתומה, היא התפלאה שכן לא ידוע לה על כך, אך הרב אמר כי תברר ותראה כדבריו, ובמשכורת הקרובה שתקבלי, ראי ישר לקחת את כל כסף המשכורת, ולקחת עמך אתה אותה יתומה, ולקנות לה בחנויות בבני ברק כל אשר חסר לה, החל מביגוד וכלה בפרטים קטנים, ואל תעזבי אותה עד שתראי כי הינה שמחה מאוד מאוד, ולאחר שתעשי זאת תתחתני בתוך חודשיים, ואכן עשתה כדבריו ולאחר כמה חודשים באה לבית הרב להביא לו הזמנה לחתונה, באומרה כי כל דברי הרב היו במדויק.

כל התולה תפיליו...

אשת אברך חשוב מבני ברק הגיעה לבית הרב ובקשתה בפיה, היות והינה מפלת בכל פעם בקשתה כי הרב יפעל עבורה כי תוכל להביא ילד בר קיימא, הרב ביקשה כי בעלה יבוא הנה עם תפילין, הלה לא הבין מדוע, אך עשה כדבריו, משהגיע לבית הרב בקשו הרב כי יחל להניח תפילין... והנה משבא להניח את התפילין של ראש, התבונן בו הרב ואמר: ראה, הנך תופס את התפילין מהרצועה והראש נתלה באוויר, וכי אינך יודע את דברי הגמרא האומרת: "כל התולה את תפיליו יתלו לו חייו" זוהי הסיבה לצרתכם, מהיום בעת הנחת תפילין תאחוז את התפילין של ראש משתי הכיוונים בכדי שלא יהיו תלויים באוויר, ובעזר ה' הכל יהיה בסדר.

מיהו הזקן הלזה.

מקורבו הרב שמריה הי"ו מספר לנו כי בפורים אחד הגענו לבית הרב יחד עם ראש ישיבת נובארדוק הגר"נ ברוק שליט"א והלה שם לב על יהודי זקן היושב בפינה, הלה שאלני מיד מה ליהודי זה ולרב שלמה שרעבי, השבתי לו כי כל שנה הינו מגיע בפורים לבית הרב ומביא לו משלוח מנות, דע לך אמר, כי יהודי זה הינו הצדיק ר' שלמה גרין זצ"ל מבני ברק. (וראוי היה להרחיב על קשריו עם כמה מצדיקי הדור כמו גאב"ד מאקווא שליט"א ועוד, אך הגליון צר).

חבל על דאבדין.

בחודש האחרון חלה הרב את חוליו האחרון ובעוונותינו הרבים נסתלק מעמנו. חבל, חבל, על עוד יהודי גדול מזן שהולך ונעלם שנסתלק מעמנו, יהא מליץ יושר עבור זוגתו הרבנית תח', ועבור כלל ישראל אמן. (יישר כח למקורבו הרה"ג ר' שמריה בן שלום שליט"א אשר ידו לא משה ממנו במשך כחמישים שנה – על כל אשר שח בפנינו).

הרי מעולם לא פגמתי בעיני?

הבה"ח ר' גדעון הרמן הי"ו, מספר עובדא נוראה: מורי ורבי ראש ישיבת הנגב הגה"צ רבי יששכר מאיר זצ"ל, עבר ניתוח בעיניו בשנתו האחרונה ועקב כך נגרם לו שלא יכל לראות בעיניו במשך כשלושה חודשים, באחד הוועדים בתקופה זו בעת שיעורו בספה"ק "נפש החיים" התבטא הרב זצ"ל ואמר: "כל דבר שקרה לי בחיים יודע אני מה הסיבה מן השמים שארע לי אולם הדבר הזה שכהו עיניי אין ידוע לי מה הסיבה, שכן מעולם לא פגמתי בעיניים!" אולם לאחר שעשיתי חשבון נפש מעמיק ביותר. הגעתי למסקנה, שהדבר ארע לי היות והייתי נותן שיעורים בסמינרים ולא הורדתי את המשקפיים (וזאת למרות זקנותו ושעיניו היו עצומות והיה יהודי קדוש – ומה יענו צעירים...)

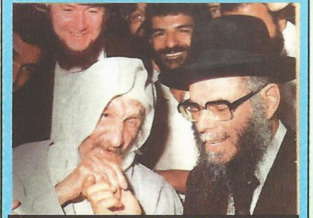

הגר"י מאיר והבבא סאלי זצ"ל

ישראל קדושים! נמצאים אנו בזמנים הסמוכים מאד לשינוים גדולים בעולם והגאולה השלימה עומדת בפתח, כעת הזמן לכל אשר עיניו בראשו למסור נפשו בכל עניני הקדושה, ולהתרחק כבורח מן הכבשן מכל ריח של חטא, ובפרט מכל מכשירי הטומאה ובראשם האינטרנט האיום רח"ל. ואם כי בכל הדורות היו לצים בלבושים שונים (החל מאפיקורסים וכלה בלבוש דת) אשר קררו את החיזוק בקדושה, ואף בדורנו ישנם כאלו החושבים כי הנהגת האדם הינה לפי שכלו הדל, ומה כל החיזוק והדיבור או ההקצנה כלשונם בהרחקה מנשים וכדו', אמנם ישראל הקדושים היראים מבוראם, ויודעים כי יבוא יום ונצטרך לתת דין וחשבון לפני בורא כל עלמין, וממילא כל הקרירות והליצנות הינה בעינהם כחספא בעלמא, וה' יטהר ליבנו לעובדו באמת.

יהודי יקר! רוצה לקחת את עצמך בידים ולהתחזק באמת בשמירת העיניים והמחשבה הקדושה? רוצה להרגיש מתיקות בלימוד התורה? רוצה לזכור את מה שאתה לומד? רוצה לחיות את האמונה? קבע לעצמך כבר היום לימוד קבוע בספר "תורת ההרהור" הגר"י אדלשטיין שליט"א: "כי בוודאי הלימוד ועיון בענין זה גורם לטהר נפש הלימודים". ניתן להשיג הספר אצל המחבר טל': 03-6166893 .

אחד היה אברהם! - הגה"ק האדמו"ר רבי אברהם אמזלג זצ"ל

איש האשכולות

שאר בשרו הגה"צ ר' אליהו שריקי שליט"א מבית שמש מספר: סידנא ר' אברהם הספיק בימי חייו שלא היו ארוכים במיוחד (נפטר בערך בגיל 60) מה שצדיקים אחרים לא מספיקים במאות שנים, היה מקפיד לטהר עצמו כל יום לפנות בוקר בבית הטבילה חק בל יעבור. כשהיה דורש היה דורש שעות רבות והכל בעל פה בלי שיהיה מונח לפניו שום ספר. היה מוסר נפשו להשכין שלום בבתי ישראל, לפעמים היה מארח זוג בביתו שהשלום בניהם הופר חודש ואפילו חודשים עד שברוב חכמתו והסיעתא דשמיא שהיתה לו היה מחזיר להם את השלום לבית. ר' אברהם ע"ה שימש הדיין בעיר שלנו איליג וכולם חלו ורעדו מפניו אוי לו מי שלא ישמע בקולו יד ה' תפגע בו מיד. התלמידי חכמים מהכפרים באזור היו נוהרים אליו כדי שיבחן אותם ויתן להם 'כתב סמיכה' כי ידעו ש'כתב סמיכה' מר' אברהם כוחו רב, ומי שמצליח להשיג ממנו כתב סמיכה בוודאי יקפצו עליו לתת לו מינוי לשמש בקודש, ור' אברהם בעיניו הטהורות היה מביט בתלמיד שבא להיבחן אצלו ורואה אותו שקוף ואם היה מוצא אותו ירא שמים בתכלית שיראתו קודמת לחכמתו ומעשיו מרובין מחכמתו רק אז היה ניגש עמו למבחן, ולכן היו הבאים אצלו זהירים מאוד כי ידעו שהוא רואה עליהם הכל.

קדושתו הנוראה

מספרים (כך מעיד בין היתר הרה"צ המקובל ר' ניסים מויאל שליט"א מקרית גת) שפעם אחת הלך לעיר מוגאדור במרוקו, בכדי להתרים את הקהל הקדוש ונתאכסן אצל אחד הבעלי בתים, בעוברו בדרך לבית מלונו פגש אותו עני אחד והתחנן לפניו שישתדל עבורו אצל נדיבי העיר שיזילו מעות מכיסם לאפשר לו לישא אישה כי כבר הגיע לגיל מבוגר ולא זכה להקים בית בישראל, ועוד ביקש מהרב שידאג למצוא לו כלה הגונה להקים אתה את ביתו, הצדיק הרחמן ר' אברהם עשה כבקשתו ולא עבר זמן קצר עד שהעמיד לו חופה כדת משה וישראל בסעודה ומוזמנים כיד ה' הטובה, וגם כתב לו בעצמו בכתיבת ידו הטהורה את ה'כתובה' והוא בעצמו סידר לו את החופה והקידושין, הדבר הגיע לאוזני חכמי בית הדין של העיר 'מוגאדור' הללו זעמו איך בא אחד לעירם ומסדר חופה וקידושין בלי רשותם וידיעתם. למחרת בבוקר הזדרזו חכמי בית הדין לשלוח שליח אל הבית בו התאכסן האדמו"ר זצ"ל להזמינו שיבוא לפניהם, כשהגיע השליח אל הבית והבין במי מדובר, התיירא לנפשו למסור את הדברים שמסרו חכמי ביה"ד, וביקש מבעל הבית אם יוכל הוא למסור את הדברים לפני הרב – שישב באותה העת מבודד בעליה על התורה ועל העבודה, בעל הבית גם הוא התיירא והשיבו לא אוכל לקיים בקשתך אלא עשה אתה את אשר הטילו עליך וה' אתך, עלה השליח לעליה וטרם הספיק לנקוש בידו על דלת החדר שמע קול בוקע מהחדר (לא היה זה קולו של ר' אברהם) שאמר לו: "שליח בית דין חזור לאחוריך", פחד תקף את השליח ולא יכל לזוז ממקומו ונעמד על עומדו כשלפתע שמע קול אומר לו: "שליח בית דין חזור לאחוריך ואם לא, תמות אתה וכל הבית דין אתך, ולא תשקע השמש עד שיקברו את כולכם", שמע השליח את הדברים והתחיל לזעוק לעבר בעה"ב שיבוא לעזור לו לזוז, בא בעה"ב והוריד אותו למטה והשאיר אותו להירגע בביתו כאשר נרגע השליח שם פעמיו לעבר בית הדין לספר לחכמים את אשר שמעו אוזניו, הללו סיכמו בניהם כי למחרת בשעה פלונית יבואו כולם אצל הרב לבית בו מתארח, וכן היה באו החכמים והתנצלו בפניו ואמרו: אילו ידענו עוצם גדולתכם וקדושתכם לא היינו שולחים אליכם שליח, ובכלל לא היינו מתערבים במעשיכם, ימחל לנו רבנו ולא ניזק ח"ו, כמובן שהרב מחל להם, ואז הפטירו החכמים: מתי שירצה מו"ר לסדר חו"ק במחוזינו הרשות בידו וכבוד הוא לנו.

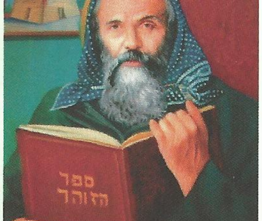

רבי אברהם אמזלג זצ"ל

איש אלוק'ים

משפחת רביבו מהכפר 'תיזנית' שבמרוקו, מספרים: לא שבת אחת ולא שתים זכינו שהצדיק בחר להתארח בביתנו בעת שהותו בעירנו תיזנית, ובפה מלא נוכל להעיד כי מידי שבת היה מסיים את הסעודה שלישית בזריזות ומיד נכנס לחדרו המיוחד לו ומתבודד שם עם קונו זמן מסוים, ובכל פעם בעת הזאת היו באים שני יונות לבנות ונכנסות לחדר ולאחר מכן היו יוצאות ועפות לדרכן (דרך אגב: מסופר כי בעת פטירתו באה יונה לבנה ונקעה ראשה באדמה סמוך לקברו). על מצבתו בעיר אליג שבמרוקו נחקקו התיבות הבאות: עד הגל הזה ועדה המצבה שתחתיה נטמן צנצנת המן החכם השלם והכולל בישראל להלל אור גולל, הדיין המצוין בקי בכל ענין, מרביץ תורה בישראל מזר"ק טהור כמוהר"ר אברהם אמזאלג זי"ע בן כבוד השה"ט הדיין המצוין מרביץ תורה בישראל כמוהר"ר שלום אמזאלג נ"ע. נתבש"ם י"ד חשון שנת תרצ"ז זיע"א

ירושלים של מעלה! – הגה"ק חכם אברהם הכהן זצ"ל

המונים באים לשמוע את הקידוש מפיו בליל שבת

חכם אברהם הכהן היה גאון וצדיק אשר מסר נפשו על לימוד התורה בצומות ותעניות. הוא נודע בשקידתו העצומה בתורת הח"ן, תמיד נשאר ללמוד בבית המדרש במשך כל השבוע, רק בליל שבת חזר לביתו והסב עם בני משפחתו. בלילות שבת המה ביתו מאנשים רבים שבאו לשמוע מפיו את הקידוש של ליל שבת, ואת שירי כוס היין עליו קידש, ערבבו בשתי פחיות וחלקום לבאים אשר ראו במשקה זה סגולה לרפואה והצלחה, בתום הקידוש נהג חכם אברהם הכהן לברך את הבאים איש איש כפי צרכו, אל ביתו של חכם הכהן באו חכמי המקובלים מהעיר העתיקה וביניהם היו הרבנים: רבי אליהו סולמן מחבר ספר "כרם שלמה", רבי בן ציון חזן זצ"ל בעל "תיקון הכלל", רבי יצחק אלפיה מחבר "הקונטרס היחיאלי", חכם משה עדס ועוד ועוד, הם השכימו לפתחו ושתו בצמא את דבריו.

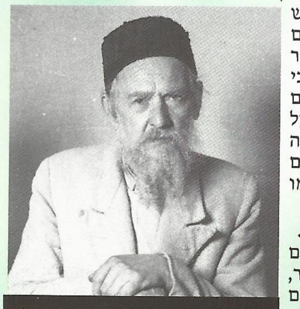

חכם אברהם הכהן זצ"ל

תביאו עשרה שיגרסו עימי זוהר...

תעניות רבות התענה חכם אברהם הכהן לכפר בהם על עוונות הדור, ימי שני וחמישי היו ימי צום קבועים עבורו, בכל ימי השובבי"ם עשה תענית הפסקה של שלושה ימים רצופים, וכן נהג בעשרת ימי תשובה לענות בצום נפשו וכיוון לכפרת העוונות. בשנותיו האחרונות נחלש עד מאוד ועבודו בתענית חש ברע והתעלף, הרופא שהוזעק בדחיפות למקום בדקו וציווה להכין עבור הרב כוס חלב וביצה, הוא הפשיל את שרוול חולצתו של חכם אברהם כדי להזריק לו זריקה, כאן הרגיש הרב בכוונתו וציווה עליו לצאת החוצה. הרופא התרגז מאוד ואמר אני בטוח שחולה זה לא יחזיק מעמד חמש דקות נוספות! הוא טרק בכעס רב את דלת הבית ויצא, כשהוא רוטן על מה ולמה הזעיקו אותו לטפל בחולה שהינו "מטורף" לדעתו ח"ו, אחרי יצאו גם בני הבית וק"ק חכם אברהם הכהן נשאר בבית לבדו. כשחזרו כעבור מחצית השעה שמעו אותו צועק ומבקש שיביאו עשרה לומדים שיגרסו זוהר לפניו. בני ביתו עשו כדבריו, הביאו עשרה אנשים שהחלו בקריאת פרקי הזוהר במשך הקריאה התאושש חכם אברהם הכהן מחולשתו ושב לאיתנו, כששמעו ידידיו הרבנים על הנס שאירע עמו שחזר לתחיה, שדלו אותו לעשות התרת נדרים על תענייותיו אך סרב באומרו "התעניות באו לכפר על עוונותיו וב"ב ותיקון היסוד".

עיניים להם ולא יראו

סיפורי מופת רבים מתהלכים סביב דמותו של חכם אברהם הכהן. בימי שלטון המנדט בארץ הוטל עוצר על הישוב היהודי בירושלים, כל מי שיצא מפתח ביתו היה צריך לסכנת נפשות, חכם אברהם הכהן לא נרתע מהעוצר ויצא פעמים רבות מביתו לשם טבילה במקווה וכדומה. פעם אמרו לו "חכם אברהם אם תצא הבריטים יראו אותך ויפגעו בך לרעה, מה יהיה?" ענה להם: "עיניים להם ולא יראו", אמרו לו: - "הרי סוף סוף אתה הולך עם מקל, וודאי ישמעו את נקישות המקל ויעצרו אותך" – ענה חכם אברהם בבטחה "אוזנים להם ולא ישמעו". וכן היה, יצא בזמן העוצר מפתח ביתו עם מקלו, הסתובב בחוצות ירושלים ואף שוטר בריטי לא פגע בו לרעה.

בזכות תינוקות של בית רבן לא יפול פה שום פגז

בעיצומה של מלחמת תש"ח, כאשר פגזים התעופפו בכל שכונותיה של ירושלים והתושבים שהו במקלטים, לא אבה חכם אברהם הכהן לעזוב את ביתו ולשבת במקלט בגלל הערבוביא ששררה בו, אלא נשאר בביתו ולמד כל הזמן. באחד הימים לקח את תינוקות של בית רבן הלבישם בשק ושם אפר על ראשם, נתן להם לולבים ושופרות ויחד עשה אתם הקפות בכל שכונת "מחנה יהודה" ו"זכרון טוביה", הם סובבו את השכונה ואמרו סליחות בקול נשבר והומה, בא אליו מר צרפתי מתושבי השכונה והעיר לו שסכנת נפשות לשהות בשעת הפגזה בחוץ עם הילדים, ענה לו חכם אברהם בביטחון "דע לך, בזכות תינוקות של בית רבן לא יפול פה שום פגז!" וכן היה שבמהלך ההפגזות לא נפגעה ולא ניזוקה השכונה.

"הגיעה השעה, נקרא קריאת שמע"

כל ימיו חי בעוני גדול, אך לא חשב על עצמו אלא כתת רגליו מעיר לעיר ומכפר למושב, להתרים נדיבי עם למען ישיבת המקובלים "נהר שלום", באדר תשכ"ג נסע לתל אביב ועשה את שבתו בביתו של הצדיק חכם עזרא הכהן זצ"ל ובמוצאי שבת למדו השנים את הלימוד לכבוד יום ההילולא של משה רבנו וסיימוהו קרוב לחצות לילה, או אז פנה לחכם עזרא ואמר "נסדר המיטה", חכם עזרא לא הבין את כוונתו והפציר בו להמשיך בלימוד אולם חכם אברהם הכהן אמר: "הגיעה השעה, נקרא קריאת שמע", יחד קבלו שני הצדיקים עליהם עול מלכות שמים, וכשסיימו את הקריאה מסר ח' אברהם הכהן את נשמתו הטהורה ליוצרה, זיע"א. (עוד יוסף חי)

"שתהיה בריא והכלי יסגר בלי צורך ברופא"

~לפנינו עובדא אשר כתב לנו אברך חשוב הרב ישראל שרת שליט"א מאשר ארע עמו אישית אצל הגאון האדיר **גאב"ד אונגוואר** זצ"ל~

באחד מערבי שב"ק בשובי מתפילת שחרית נפלתי בצד המדרכה מקום בו היו אז פזורים אבני חצץ רבים שגרמו חתך ביד ובסנטר, הדם זרם והלכתי למרפאה, לאחר שטיפל הרופא בידי, בא לטפל בסנטר אך הודיע כי כיון שהחתך הוא כסנטימטר וצריך תפירה רצונו לגלח את הזקן מקומית בלבד כי בלי זה אינו יכול לתפור. מיד שללתי את האפשרות באומרי, כי מעולם לא נגעתי להוריד מהזקן וגם כעת לא. הרופא הנדהם טען לעומתי שאנשים עם זקן גדול יותר עשו זאת ואין מה לדאוג זה גודל אח"כ... כמובן שדבריו לא הניאוני. הרופא שחשש מאחריות החל מזהיר מפני זיהום אפשרי, ואז אמרתי לו שאני קודם צריך לשאול את הרבי. יצאתי מחדר הרופא והתקשרתי לאדמו"ר זצ"ל, הרבי כשמעו את

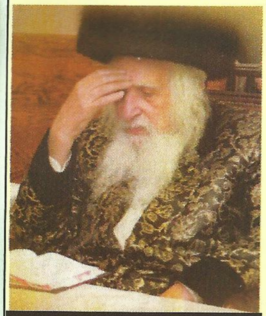

גאב"ד אונגוואר זצ"ל

הדברים שאל בענוותנותו, מה א"כ אני רוצה ממנו שהרי אינני רופא, השבתי לו שברצוני בברכתו הקדושה שיאמר שהחתך יסגר בלי היזק ובלי צורך ברופא, הרבי זצ"ל בענוה תמימה שב על דברי כמתכונתם ממש: "שתהיה בריא והכלי יסגר בלי צורך ברופא" שבתי אל חדר הרופא והודעתיו על התשובה השלילית, הוא שלא היה דתי היה המום, משך בכתפיו וקרא לי לעשות לכל הפחות חיסון נגד חשש הזיהום, צייד אותי במשחה ותחבושת בהודיעו שהוא פטור מכל אחריות, ביום ראשון שבתי לביקורת, היד שטופלה כהוגן לא החלימה עדיין (ועד היום הזה נותר סימן מובהק) ואילו הסנטר סגור היה לחלוטין מאז אותו יום ראשון ועד היום! בזכות שיצאו הדברים מפ"ק של האדמו"ר זצ"ל, זיע"א.

~מכתבים ותגובות~

לכבוד הגליון החשוב "עקבתא דמשיחא" שלום וברכה! היות וגליונכם החשוב עוסק רבות בקדושה ושמירת הצניעות, רציתי לשתף את הקוראים היקרים במעשה יקר אשר לא מוכר, שזכתה עיני לראות בספר הנחמד "מבאר הצדיקים" (חלק סיון – אלול עמ' שסו) ושם נאמר: סיפר כ"ק הגאון הצדיק מוואדקערט זצ"ל תלמיד מרן הגה"ק ר' יואל מסאטמאר זי"ע, שהיה נוכח בשעת המעשה: הדרשה הראשונה אשר נשא הרבי זי"ע בעיר סאטמאר היה בענין צניעות, ובתוך הדברים אמר: אשרי למי שתהיה מעשרה הראשונים שיסירו מעליהם הפאה הנכרית. ולאחר זמן בעת אשר מרן זי"ע מסר שיעור לתלמידיו, באה אישה לפתח בית המדרש והזכירה לפני מרן זי"ע בנה שהתעלף, והוא בסכנה גדולה, ושתק מרן זי"ע, ולא אמר ולא מידי, ואמרה האשה למרן זי"ע שהיא היתה מהעשרה הראשונים שהסירו הפאה הנכרית מעל ראשם, וכששמע זאת מרן זי"ע נשתנה צורת פניו, ובירך את בנה ברפואה שלימה, וכן הוה. ע"כ. והדברים מדברים בעד עצמם ותן לחכם ויחכם...

בברכה דבה מרדכי חיים ירושלים

לכבוד הגליון החשוב שמפאת חשיבותו לכאו' היה ראוי שיראה אור כל שבוע, יש"כ לפועלכם החשוב, רציתי לספר לכם עובדא קטנה שהיא גדולה, אחד מצאצאי הגרי"ש אלישיב שליט"א נכנס קמיה מרן זקנו שליט"א ושאלו שהיות וחיפש זמן רב שידוך דווקא בתנאי שתלך מטפחת, ומשו"כ אין מגיעים אליו הצעות כלל, שמא יש להתפשר לפאה, והרב זקנו אמר לו לא להתפשר, ואחר תקופה שוב נכנס עם שאלתו בפיו שהיות ועדיין מתעכב עבור כך, מה לעשות, ושוב הרב אלישיב אמר לו שיסכים רק למשודכת שתשכים לחבוש מטפחת ובשו"א לא להתפשר, ע"כ המעשה, רואים מכאן דעת מרן שליט"א בבירור ללא פרשנויות בפסקיו ח"ו. החותם ל.א. מירושלים.

לכבוד מזכי הרבים כטל וכרביבים מפיצי קדושה וטהרה עורכי העלון הק' "עקבתא דמשיחא". אחדשה"ט וכוט"ס אמן. הנה בגליון הק' (מס' 304) הבאתם עובדות בנוגע לדעתו דעת עליון של מרן מו"ר הגה"צ ר' בן ציון אבא שאול זצ"ל שדעתו הייתה שאסור לצאת בפא"נ כשאר גדולי הדור, ורציתי לציין שבספרי הקטן "דבר ה' על פאה נכרית" (עמ' קמ"ה) הבאתי ג"כ כמה עדויות נאמנות מתלמידיו ושומעי לקחו ומהם מספר דברי חכמים להרה"ג ר' דוד טהרני שליט"א ומס' "ואל תטוש תורת אמך" ועולה על גביהן עדותו של מרן פאה"ד הגר"ע יוסף שליט"א ששאל את הגרב"צ בעצמו ואמר לו שדעתו לאסור אלא שבא ללמד זכות על עם ישראל, וע"ע שם בהסכמת הגר"ב שרגא אב"ד בירושלים תובב"א שהעיד ששאלו כמה פעמים הן למעשה והן בדרך לימוד בלימוד החברותא שהיה להם בכל יום ולא הסכים להתיר כלל ועיקר, וזה מספיק לכל מבקשי אמת. ואסיים בברכת הדיוט קלה שתזכו לשנים רבות נעימות וטובות אמן. בהוקרה והודה נסיר ס"ט, נתיבות

לכבוד מערכת "עקבתא דמשיחא" ראשית יישר כח על העלון. רציתי לזכות את הקוראים בענין חשוב שיכול לעזור הרבה, קראתי את הספר "על איילת השחר", שפורסם בעלונכם ולדעתי זה ספר חובה בכל בית. יש בו ריכוז אדיר ונפלא מלווה בסיפורים מיוחדים בכל מה שקשור לצניעות ולקדושה ולדורנו דור עקבתא דמשיחא. שמעתי שני מקרים לפחות של אנשים שנושעו ע"י הספר הזה, לאחד היתה בעיה רפואית קשה שנמשכה זמן רב ושום דבר לא עזר עד שהחליטו להפיץ כ – 10 ספרים ומיד הבעיה נפתרה. וכן אדם נוסף שבנו התינוק היה מאושפז והיתה לו בעיה בכבד ובטחול סתימה ועוד, והרופאים אמרו שרק מהמכשיר שמכניסים לגוף ח"ו אפשר למות ומחוסר ברירה הוציא את בנו מהבי"ח על דעת עצמו ועל אחריותו, וכשנודע לו על הספר הוא תרם כ- 25 ספרים ומיד הבעיה הקשה נעלמה והילד יצא מכלל סכנה והחל להתנהג רגיל. כדאי מאוד ואפשר להשיג את הספר בטל: 08-9765927

תזכו למצוות מ.א. ברכפלד

לכבוד ג' עקבתא דמשיחא, נדבתי שאתרום 20 ש"ח אם אמצא ת"ת לבני שישב בבית שבועיים, ובע"ה נושענו מ.פ ביתר עלית

הערת המערכת: היות וכל חודש מגיעים אלינו המון מכתבים אין לנו אפשרות לפרסם את כולם, ורק אם יש מסר אנו מפרסמים, כמו כן עדיפות למי שמוכן שיפרסמו את שמו המלא (והכתובת והטל' כמובן פנימי למערכת).

על החטא הנורא המשתולל בחוצות לבישת חצאיות קצרות שהינה פריצות נוראה ונלמדה מפורקי העול

לפנינו מכתב אשר כתב בדם ליבו מרן הגאב"ד **רבי ניסים קרליץ** שליט"א.

יום כ"ד ניסן תשע"א. לכל הנאספים, ליראי ה' ולחושבי שמו. שמענו היום בקריאת התורה ציווי גמור שנאמר לכל ישראל 'קדושים תהיו' ופירש רש"י "הוו פרושים מן העריות". ועל כרחך שמצווה זו שייכת לכל אחד ואחד והתרחק ולפרוש. וכידוע שאם הת"ח מקדשים עצמם, ממילא אף הפחותים נזהרים יותר, ואם אנו רואים פרצה והתדרדרות, פירושו שאנו איננו מקדשים עצמינו כראוי. ויש עוד ענין המבואר בפרשת 'אמור' ובת איש כהן וכו' את אביה היא מחללת וגו', ודין זה נפסק בשו"ע או"ח (סי' קכח סעיף מא ברמ"א) דאין חיוב וקדשתו על מי שחטאה בתו. והקשה שם במג"א (ס"ק סב) והרי אינה ברשותו ומה יכול לעשות? ותירץ דהיה צריך ללמדה בקטנותה, ואם לא עשה כן, מחללת קדושתו. למדנו מזה דהאב מחויב ללמד ולשמור בני ביתו בקדושה, ואם מתעלם מכך הוא עצמו נהייה מחולל. והשמירה הזאת כוללת בין את צורת הלבוש בתוך הבית וק"ו ברחוב. ופשוט הוא, שאם היה לכל אחד ואחד את ההרגשה שהוא פוגם בזה את עצמו כשאנשי ביתו אינם לבושים כראוי, היה מקפיד ע"ז יותר. וחובת השמלות להיות ארוכות מתחת הברך לפחות עד חצי הרגל שבין סיום הברך לעקב בכל מצב, באופן שהחלק המתרחב של הרגל יהיה מכוסה בשמלה דווקא. והמקצרת מכפי הדין נקראת 'עוברת על דת יהודית' ודינה מבואר בשו"ע אבה"ע (סי' קטו, ד). ומן הדין היה צריך לבזות את הנשים הללו ברבים, כמבואר בגמ' ברכות כ. 'אמר ליה רב פפא לאביי מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא", וביאר:"קמאי הוו קא מסרי נפשייהו אקדושת ה' וכו', וכי הא דרב אדא בר אהבה חזייה להיא כותית דהוות לבישא כרבלתא בשוקא" ופירש"י בגד חשוב, ובערוך פירש בגד אדום שאין דרך בנות ישראל להתכסות בו. "סבר דבת ישראל היא, קם קרעיה מינה" וכו', עיי"ש. וק"ו בנידון דידן, אלא צריך לזה מסירות נפש כמבואר שם בגמ', אולם להקפיד כל אחד ואחד על בני ביתו שיתלבשו כראוי, זה בוודאי מחויבים. וכמדומה שעיקר הדבר נובע מקלות ראש דחושבים בלבבם דלקצר רק שלוש ארבע סנטימטר לא נקרא קיצור וכן הלאה, ואינו כן, אלא בשעה שיש פורצים צריך לגדור ולהקפיד לא לקצר מאומה. ואשרי מי שזוכה לחנך בני ביתו כראוי. ניסים קרליץ

ישמח לב מבקשי ה'

הופיע ויצא לאור הספר החשוב "מעדני המלך" חלק שני, דברי חיזוק ועידוד, השקפה ומוסר, עובדות ומעשיות נפלאות עבור ציבור הנשים, מאשר נמסר במשך שנים ע"י מרן רבנו עובדיה יוסף שליט"א. הספר ערוך בשפה קולחת ומושכת בסגנונו של מרן שליט"א, ומכיל נושאים רבים מגוונים ומרתקים, הלקה של האשה בתורת בעלה, שלום בית וחינוך ילדים, שמירת שבת וקיום מצוות, כיסוי הראש קדושה וצניעות, קידושין ונישואין ועוד נושאים חשובים.

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות, ובטל'

052-7170590

ארגון דרך צדיקים רח' בית ישראל 40 ירושלים

נסיעות בכל עת לקברי הצדיקים בחו"ל למרן הבעש"ט הקדוש זיע"א ועוד. החלה ההרשמה לנסיעה הגדולה בחנוכה לציונו של הרה"ק מברסלב זיע"א. החברה הוותיקה ביותר לפרטים טל'

02 - 5400100

"אני רוצה רק בזיונות, זה יעזור לי רבות בעולם האמת!" – המשך עובדות מגליון קודם

על איש ירושלים והכותל המערבי הרה"צ ר' וועלוועל אייזנבאך זצ"ל שנסתלק מעמנו!

אני הרי רק לומד סדר שיעור יומי'

"סדר יומו נע סביב לימוד התורה ודביקות בבורא. היו לו שיעורים קבועים, בדף היומי, במשנה יומית, רמב"ם יומי, זוהר יומי, סדר שו"ע יומי, כך שכל רגע פנוי היה אצלו קודש ללימוד ושינון התורה הק'. כששאלו פעם מאן דהו: 'ר' וועלוועל, אתה לומד כ"כ הרבה – הרי בוודאי יודע אתה ללמוד'. הוא ענה: 'אני הרי רק לומד סדר שיעור יומי'.

מצאו יושב ולומד גמרא

בעת שמחת נישואי בנו, שנערכה באולם 'בנות ירושלים' (הישן ברח' שבטי ישראל), היתה העניות כה גדולה עד שהיה צריך לארגן ספסלים לישיבה, ולכן לקח ספסלים מבית המדרש של הדיין מפאפא זצ"ל. עם סיום החתונה – אמר לבנו שילך הביתה לישון והעלה לבדו את כל הספסלים לביהמ"ד. לאחר שעברה שעה ארוכה והאבא לא חזר לביתו, יצא הבן לחפשו והנה הוא מוצא אותו יושב ולומד גמרא. שאלו הבן: "אבא, אתה לא עייף, למה לא תלך לנוח?". ענה לו האבא בתמימות האופיינית: "הרי לא למדתי היום עוד את ה'דף היומי'".

הרי גם בזה אנו שווים...

"פעם כשהיה אצל רבו מרא דארעא קדישא, מרן הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, נשק ר' וועלוועל לרי"ח על ידו. ר' יוסף חיים החזיר לו בנשיקה על ידו, ואמר לו: 'אם ידי ראויה להינשק, הרי שגם ידך כך. ואם נשיקתך היא בשל אהבת ישראל, הרי גם בזה אנו שווים ששנינו בניו של מקום'".

כדאי שיהודי כמו ר' וועלוועל יטבול במקום

בשכונת בתי ראנד, התלוננו התושבים כי הינם חשים שבמקווה השכונתי מצויים שדים ורוחות. אט אט חדלו האנשים לפקוד את המקווה ומייסד השכונה ר' מנדל ראנד, החליט לסגור את שערי המקווה על מנעול ובריח. "אנשי השכונה פנו לראב"ד 'העדה החרדית' הגאון האדיר ר' פנחס אפשטיין זצ"ל שגר בקרבת מקום וסיפרו לו על כך שהמקווה נסגר. הוא קרא לר' מנדל ושאלו לפשר הדבר והוא סיפר לו על הפחד המוזר התוקף את הטובלים במקווה. "לאחר ששמע את הדברים הציע ר' פנחס לערוך תיקון למקום ושאדם צדיק בן עליה, יטבול במקום ובכוחו יתוקן המקום ויתבטלו החרדות. הוא אף הוסיף והציע שאולי כדאי שיהודי כמו ר' וועלוועל יטבול במקום. "אלא שאנשי השכונה שהכירו את ר' וועלוועל כעניו ובורח מהכבוד שאינו מחזיק עצמו אלא כאיש פשוט – חששו שיסרב, "כמה מהתושבים טיכסו עצה, והמתינו לו בשעה הקבועה בו היה יוצא לטבול במקווה שבבתי אונגרין שם התגורר, ואמרו לו שהמקווה נפסל ואי אפשר לטבול בו כעת, ולכן הציעו ללוות אותו למקווה שבבתי ראנד. "והוא שמסר נפשו למען טבילה במקווה, הסכים להתלוות אליהם. בהגיעם לשם, שברו מלוויו את קורות העץ שחסמו את הכניסה, הם נותרו לעמוד בחוץ בחרדה, בעוד ר' וועלוועל נכנס במתינות, מכוון את כל הכוונות, ירד טבל עלה, הסתפג ויצא. "שאלוהו אותו מלוויו, אם ראה או הרגיש שם בדברים זרים, והשיב שלא הרגיש בכלום, ואכן מיני אז שב המקווה ונפתח ללא שאיש חש שם עוד דברים זרים והציבור שב לטבול בו.

בשמים לא סופרים נכדים...

"פעם שאלו נכדו, האם הוא יודע כמה צאצאים יש לו בלע"ה, (שכן זכה לאלפי צאצאים בליעה"ר) והוא אמר לו: "בשמים לא סופרים נכדים, שם סופרים שעות של לימוד התורה הק' – ודבר זה בלבד מטריד את מוחי שלא אבזבז חלילה את זמני לבטלה". "ואכן לא פסיק פומיה מגרסא כאשר כל רגע פנוי היה מוקדש ללימוד התורה, תמיד אחז ספר ביד ולמד מתוכו – גם אם היה זה אפילו לרגעים ספורים בהמתנה לברית, חופה וכדו'.

אש תמיד

כל ימיו היה זהיר בקדושת וטהרת עיניו. היה הולך ברחוב כשעיניו מושפלות למטה, ואפילו בהגיעו לגיל זקנה ושיבה לא הורה היתר לעצמו בנושא חמור זה. בכל עת לכתו ברחוב, היה חוזר ומשנן לעצמו את הפסוק "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" והסביר: כי אש הקודש של התורה והמצוות, צריכה לבעור באיש היהודי כל העת ללא הפסק – בביתו ובלכתו בדרך.

מדוע פרץ בבכי?...

זוגתו ע"ה סיפרה, כי פעם הגיע הביתה מבית הכנסת ופרץ בבכי, היא שאלה אותו מה קרה, והוא אמר לה שאחד התנפל עליו וביזה אותו בצורה איומה ותיארו כאחד הריקים. שאלה אותו הסבתא: 'ומה ענית לו?', והוא ענה: 'לא עניתי לו מאומה. הרי הוא צודק וזה מה שכואב לי'.

ר' וועלוועל אייזנבאך זצ"ל

תאחוז באבנטי

הרה"צ ר' מוש'ל אייזנבאך זצ"ל, אמר פעם לנכדו שליט"א (הרב יאקב בעל מחבר הספר הנפלא 'זכרונות מאה שערים'): 'בא ואספר לך על גדולתו של סבך ר' וועלוועל. פעם הייתי שבור מאוד וביקשתיו שילך איתי לקבר בני יחידי, האברך הרב פנחס אליהו ז"ל שנפטר באופן פתאומי ביום כ"ח אייר תשי"א והוא קבור בחלקת הקברים בשייח' באדר. ביקשתי לשפוך שיח ליד קברו של מחמד נפשי. אך אותו יום היה גשום ואפל ביותר, הסתובבנו רבות במקום ולא מצאנו את הקבר. אמרתי לו: 'ר' וועלוועל – הלזה ביקשתי שתגיע אתי הנה?' והוא ענה: 'מוש'ל – חאפ זיך אן אין מיין גארטל (תאחז באבנטי), ומיד מצאנו את הקבר'...

אני לא רואה אוכל

נכדו הנ"ל סיפר: "פעם כשהגיע לביתנו הגישה לו ביתו את צלחת המרק, וראיתי שהוא אינו נוגע בצלחת. הלכתי ואמרתי לאימי שהסבא לא אוכל. שאלה אותו ע"כ, ענה ואמר לה: "אני לא רואה לפני צלחת אוכל". היא הבינה מיד כי יש דברים בגו ואולי התעוררה כאן שאלת כשרות, הלכה והתקשרה מיד לסוחר ר' אלי' יצחק רוזנברג, לברר אצלו את הדבר, והוא ענה: 'טוב שהתקשרת, רציתי להתקשר אליכם. סוחר המלח והסוכר ר"י גרינבלט, היה נוהג להכניס את הסוכר בשק חום ואת המלח בלבן, הפעם בטעות החליף ובעת המליחה השתמשתי בטעות בסוכר במקום מלח'.

עם הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זצ"ל

קשר מיוחד היה לו עם הרה"ק האדמו"ר ר' שלמה מזוועהיל זצ"ל, והוא מילא עבורו שליחויות עלומות ונסתרות. כידוע, ר' שלומק'ה היה שולח דרכו כספים לצדיקים נסתרים ולצרכי צדקה נוספים שלא סיפר ע"כ לאיש מעודו. "פעם בהיותו מלמד בת"ת "שיבת ציון' בשכונת בית ישראל, הגיע אליו האדמו"ר והסתודד עמו למשך מספר דקות, לאחר מכן עזב את החדר ור' שלומק'ה נשאר למלא את מקומו ללמוד עם התלמידים. עד לסוף ימיו לא אבה לגלות מה היתה שליחות אפופת מסתורין זו.

מהלך שעתים להשבת אבידה

"על חביבותו ודביקתו בכל דבר מצוה ניתן לספר רבות. סיפרה אחותי הרבנית אולמן, אשת הגה"צ רבי אברהם יצחק שליט"א חבר הבד"צ, שבילדותה ביקרה אצל רופא שינים ליישור שיניה והוא התקין לה פלטות לשיניים. אחר הטיפול היא עלתה לבית הסבא והוציאה את הפלטות מפיה והניחה אותן על השולחן. כשיצאה משם לביתה בקטמון שכחה אותן שם. לאחר כשעתיים הופיע הסבא ר' וועלוועל בפתח הבית בקטמון עם הפלטות. לתדהמתה התברר שהוא הלך רגלית, מהלך שעתיים מבתי אונגרין עד לקטמון המרוחקת כדי להשיב את הפלטות. אמי התפלאה ושאלה אותו: 'מדוע לא שלחת את אחד הילדים?' והוא ענה: 'את מצוות השבת אבידה רציתי לקיים בעצמי ולא ע"י שליחים'.

החלום ופתרונו לאחר 74 שנים

"לבני משפחתו סיפר פעם, כי בליל שני של ראש השנה שנת תרח"צ חלם כי הוא רואה ספר תורה שנשרף, ובהוראת מרן מהרי"ץ דושנסקיא זצ"ל קיבל עליו להתענות תענית חלום, ובהתאם להלכה נהג לצום כל ימי חייו ביום השני של ראש השנה. "לאחר 74 שנים בא החלום על פתרונו כשנשמתו הטהורה עלתה למרומים בעיצומו של יום השני של ראש השנה, שהוא בבחינת ספר תורה שנשרף.

איני צריך את כל המודעות והתוארים

"מעודו לא סבל את מודעות הענק עם התארים המופלגים, וכן את הרמקולים המכריזים על הלוויות. היה חוזר ואומר: 'אני רוצה רק בזיונות, זה יעזור לי רבות בעולם האמת בעת שאצטרך לתת דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה – איני צריך את כל המודעות והתארים'. ואכן, הוא נפטר בעיצומו של יום ראש השנה, ללא רמקולים ומודעות, ובהלוויתו לא הספיק להשתתף ציבור גדול לפי כבודו וערכו הרם. ראו בחוש קיום מאמרם ז"ל 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו'". חבל, חבל, על פנינת חן מופלאה זו שנסתלקה מחלל עולמנו. זיע"א.

עובדא נוראה!

הרבי הקדוש מקרעטשניף זצ"ל סיפר עובדא נוראה, את אשר סיפרה עדת ראיה שנכחה בעצמה בשעת מעשה – הרבנית הצדקנית מנדבורנה ע"ה – אשת חבר הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זצוק"ל אמו של כ"ק אדמו"ר מנדבורנה שליט"א. - בתו של הרה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זצ"ל. בזמן שמחת אחת מבנותיו של הרה"ק הזקן ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זצ"ל, החתונה התקיימה בעיר אחרת, ובערב החתונה הזמינו הרבה עגלות כדי לקחת את כל המשפחה והמחותנים למקום החתונה, כל המשפחות כבר עמדו בחוץ, אנשים נשים וטף, והתחילו לעלות על העגלות, והנה כבר כמעט כולם ישבו על העגלות, בין כל האנשים היה האברך שברבות הימים התפרסם שמו בישראל, הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זצ"ל אשר היה אז בשנותיו הראשונות אחרי החתונה, סמוך לשולחן חותנו האדמו"ר הזקן מקרעטשניף זצ"ל, לפתע שמע שאחת הנשים שהיו שם, כמדומה שהיא חובשת לראשה – לא פחות ולא יותר אלא – קצה של פאה!!! במקום המטפחת שכולם היו לובשות!

הרבי מקרעטשניף ירושלים זצ"ל

באותו רגע חיל ורעדה אחזה בו, וכל כולו התמלא בצער ובגבורה דקדושה, עד כדי כך שמרוב כאב לב, הזדרז בזריזות עצומה, ובלי להתמהמה רגע, נמלט מן המקום בבהלה, ורץ אל חדר חותנו הגדול האדמו"ר הזקן מקרעטשניף, וסיפר לו את מה ששמע, שאחת הנשים הולכת עם פאה רחמנא לצלן! האדמו"ר הזקן מקרעטשניף נחרד מאוד בשומעו את הדבר, ומיד הורה לקרוא לאותה אשה שהיתה אחת מבנותיו, כשנשאלה מה זאת, מיד הראתה לו שזה בכלל לא פאה, ולא דומה לפאה כלל וכלל, אלא זוהי מטפחת ארוגה, העשויה מחבלים שחורים מצמר באופן נאה, שארגו במיוחד ע"י התופרת שהיתה גרה בעיר, וכל הנשים בנותיו של הרבי ארגו לעצמם מטפחת נאה זו. האדמו"ר הזקן בשומעו זאת, מיד הורה שיצאו החוצה, ויצוו לכל הנשים והילדות ששהו כבר על העגלות, שכולם ירדו מהעגלות ויתאספו יחד בחדרו! על אף שהזמן היה מאוד מאוחר, וכבר כולם ישבו מוכנים לנסוע על העגלות, וכעת תתאחר כל הנסיעה, אבל מאחר שהרבי ציווה לרדת ולהתאסף, ירדו כולם מהעגלות, כולם התאספו יחד בבית הרבי, וחיכו בחרדת קודש לדברי הרבי הקדוש. כשראה הרבי שכולם כבר התאספו יחדיו, ציווה שיביאו מטפחות רגילות, וכל הנשים שלבשו את המטפחת החדשה, הארוגה מהחבלים הנאים מצמר, ילבשו מטפחת רגילה, ואת המטפחות החדשות יתנו לו, היות והם גרמו לאדם אחד לחשוב שהם פאה!. מיד עשו הנשים כהוראתו ולבשו מטפחות רגילות, ועל השולחן נערמו כל המטפחות היקרות שנארגו לכבוד החתונה, מפני שכאמור גרמו לאברך אחד שידמה בדעתו רגע אחד שהם פאה! והרבי שרף את הכל, באומרו: תזכרו כל ימי חייכם שזקניכם שרף דבר שהוא דומה לפאה, וכך לעולם ועד לא תלכו ח"ו בפאה הנכרית ואף בדומה לה! – ואם אז כה חרדו מהפריצות שבפאה, מה נדבר בזמננו אשר הפאות נראות כשיער ממש! ומי יכול לומר בביטחה כי יהיה לו מה להשיב בב"ד של מעלה. והגם כי קרירות גדולה ירדה לעולם, אולם אותן המוני נשמות קדושות מרגישות בפנימיות לבבן את האמת הכואבת ורבות מחליפות מפאה למטפחת כרצון ה' למען ייטב להם לנצח.

הזדמנות מופלאה לתפילה בציפורי ביום ההילולא

החפץ לזכות שיזכירו את שמו בתפילה על ציונו של רבנו הקדוש **רבי יהודה הנשיא** בציפורי ביום ההילולא, יראה לשלוח תרומה להוצאת גליוננו היו"ל במסירות על סך 100 ₪ (וכל המוסיף מוסיפין לו) ויוכל לשלוח אלינו שישה שמות ואנו נזכירם במתינות אי"ה לישועה והצלחה. אפשרי לשלוח עד י"ב כסליו (יום ההילולא ט"ו כסליו)

הכתובת: ת.ד 57194 ירושלים

אבל כבד!

בעת סגירת הגליון נודע על האבל הכבד בפטירתו של אחד מגדולי וצדיקי הדור ראש ישיבת מיר הגרנ"צ פינקל זצ"ל, ואי"ה בגליון הבא יובא בהרחבה אודותיו.

הספר שנחטף וקרב המונים לאבינו שבשמים הודפס שוב
ניתן להשיג את הספר צדיקים נסתרים בדור האחרון ח"ב
בירושלים ולכל הארץ בטל' 5328911 – 02
בני ברק טל' 05276 53662 ביתר עלית טל' 05731 57539
אופקים והדרום טל' 0548 475308 בית שמש 05731 50269
צפת טל' 6922739 – 04 טבריה 0504 148913 אלעד וראש
העין טל' 0545 805741 0544 404836 אשדוד 08 8667347
מודיעין עלית 0527 636591 חדרה 0548 463006 חולון
03 6519231 רעננה והסביבה 0506 656502
תל ציון 05276 89353 יהוד 0525 503645 אשקלון
05484 94505 נתניה 05484 45684